

Četnici iznenada napadaju
naše snage u selu Surjanu.

OVO JE BILO NOVEMBRA 1943. godine

Blagojević Ljuban sin Stankov rođen u selu Krupi na Vrbasu a sada živi u Pančevu u ulici Karađorđjevoj izpričao mi je prema svome sjećanju ovo: (Blagojević je nosioc PARTIZANSKE SPOMENICE 1941)

"Bilo je to novembra 1943. godine kada je naš Zmijanjski Odred bio u akciji za prikupljanje hrane za jedinice naše vojske u selu Surjanu. Bili smo se zanoćili t.j. mislili da prenoćimo u Selu Surjanu zaseok Popadići i tom prilikom su nas napale jake četničke snage. Nas je bilo oko šezdeset boraca Zmijanjskog Odreda i jedan vođa šeste Ličke brigade koji je također bio dočijelit nama kao pojačanje po pitanju sakupljanja hrane koji su prikupljali odbornici i Nar. Osl. Odbora u Surjanu. Kako su nas četnici napali iznenada to nije se došlo do toga da se naše snage organizovano odupru ovome napadu jer zato nije bilo ni vremena jer su četnici bili već opkolili kuće u kojima smo se bili smjestili za prenoćište. Nastala je opšta gužva tako da su četnici imali imalo kuraži mi bismo ovoga puta mogli imati ozbiljne žrtve, ali su oni si plažili nas te nijesux imali kuraži za ozbiljan sukob vjerovato bojić se sebi, nego su izvršili ozbiljan prepad tako da su se naše i četničke snage bile skroz izmiješale, pa kako je bila noć to se nije moglo znati ko je naš borac a koje četnik. Tako su četnici opkolili kuću sa vikom "predajte se" i povcima "Živio kralj Petar," U toj gužvi neki od naših boraca, neznajući kako sve stoji i kako bi se najlakše izvukao iz ovog položaja a vidjeli su da su na sve strane četnici, i oni su počeli urlikati kao i četnici i vikali su "Predajte se i xk Živio kralj Petar, samo da bi se na neki način izvukli iz ovoga haosa što su i uspjeli i kasnije su nam o tome pričali.

Odatle smo u neredu se povukli kući je ko znao, Ja sam sa oko trideset boraca našao se iznad kuća gdje je izvršen napad te xk

kađa je prestala borba mi smo se svi ovđe okupili (to jest ovo trideset boraca koji smo se našli ovđe) pa smo se povukli u selo Šeovce i kod pojedinih naših saradnika zadrživali smo se za naše borce, dali nijesu slučajno negđe se ovđe povukli. U Šeovcima smo se zadržali sve do svenuća dana i kada sam bio kod kuće našeg aktivnog saradnika Djure Dževera (oca narodnog heroja Pavla Dževera), jednog čovjeka poslao sam u selo Surjan na mjesto gdje je bio noćes napad da vidi dali ostali naši borci nalaze se tamo. Kada se je ovaj čovjek vratio obavijesio me je da tamo nema ni jednog našeg borca a niti četnika koji su se također povukli odmah poslije prepađa u nepoznatom pravcu. Ja sam sa mojih trideset drugova krstarilo po gornjim Šehovcima da bi ma šta doznao za ostale drugove ali nijesam mogao ništa da doznam. Kada smo stigli u donje Šehovce doznao sam da su ostali naši drugovi iz Određa i vođ šeste Ličke brigade poslije napada povukli se u selo Bjelajce. Poslije kratkog vremena vidili smo naše borce kako kreću put selu Šehovci da bi nas potražili, jer su mislili da smo nastradali u okršaju sa četnicima. Kada smo se ovđe svi skupa našli tada smo mogli ustanoviti da smo svi na broju i da niko nije ni lakše ranjen i ako je bila nevjerovatno velika pucnjava iz pušaka i automata.

Kasije smo doznali da ni kod četnika koji su nas napali nije bilo ni jedne žrtve."

Ovu izjavu Blagojevića Ljubana provjerio sam još kod nekih drugova i ustanovio sam da odgovara istini.

BANJALUKA 5. JUNA 1960.

Blagojević Ljuban

(Gajić Gojko)
Gojko Gajić

DA JE PREDNJE...NU DAO I SVOJERUČNO JE POT-
PISAO GAJIĆ GOJKO,

T V R D I :

Paula Jese